

Lo chivau blanc

Un dia per la montanha, tres aulhèrs, tres hrais qu'avèn de passar un gave a guè tà s'anar cuèlher las aulhas esbarridas. Arribats au dret de l'aiga qu'avisèn un bèth chivau blanc qui'us barrava los camin. Lo chivau que's cabrava e qu'arrenilhava au mei har, miaçaire. Los tres hrais que s'espèn, inquièts. Com s'avè legit quauqua benaleja d'aqueste escantilh en un libe de condes quan èra chin l'un d'eths que's tirè ua crotz de la biaça e que la brandí devant los nasics deu creat qui s'avalí autanlèu. Los dus autes que'n demorèn esmudits e los tres que passèn las aigas. Totun, quan tornèn dab lo tropèth lo chivau blanc que'us esperava de l'aute part deu gave.

- N'ajitz pas paur, ce'us digó ! Demandatz-me çò qui volhatz ! Qu'at averatz ! Ua vòta cadun per rescampa deu vòste coratge !

- Que voi un barròt qui'm balhe tot poder suus òmis e suu bestiar, ce responó lo purmèr. Suu pic que's trobè dab un barròt de boish en man.

Que demandi lo poder de ressuscitar los qui volhi, ce hasó lo cabdet. E que's trobè un shiulet enter las dents.

- Que voi l'imortalitat entà escapar à la mort, ce digó lo tresau hrais, lo qui avè masodat la bèstia dab la crotz. E que'u possè un manto de lan sus las espatlas.

Dab lo barròt de boish l'ainat que la gahè tà un vilatge vesin e que i aucí un aulhèr tà reglar un vielh compte. Mes au ser, com l'alcòl l'avè lo dessus, que s'engloriolè tròp au taulèr de l'aubèrja purmèr de s'i adromir, e qu'estó tudat per un poblant deu vilatge.

Dab lo shiulet, lo cabdet qu'aperè la soa hemna d'entre los defuntats, mes aquesta que's trobè malurosa au demiei deus vius e sordeish que tot, qu'èra cambiada au pregon. L'òmi que regretè la soa tintèina e que's soicidè.

Lo tresau aulhèr que viscó bèra pausa urós, puish, quan estimè la soa òra qu'èra arribada que balhè lo son manto de lan a l'eretèr e que pujè tau cèu dab la mort.